14/04/2020

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Νυμφίος μας καλεί να Τον αγαπήσουμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Ιερά Ακολουθία του Νυμφίου (Όρθρος Μ. Τρίτης) στο Ναό του Πολιούχου της πόλεως Λαμίας, Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού, παρέστη συμπροσευχόμενος εκ του Ιερού Βήματος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών και απηύθυνε μέσω Τηλεοράσεως και Ραδιοφώνου την θεολογική πατρική του διδαχή προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα ομιλώντας για την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα και τα υψηλά νοήματά των γεγονότων της και την πορεία μας ως χριστιανοί, ώστε να συναντήσουμε και να αγαπήσουμε το Νυμφίο Χριστό.

Την Ιερά Ακολουθία ετέλεσε ο Προϊστάμενος – Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Νεαπόλεως Λαμίας Αιδεσιμ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κάλλος, ενώ τα Ιερά Αναλόγια διηκόνισαν οι καθηγητές της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Γερμανός ο Μελωδός», κ. Ευθύμιος Τσούμας, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων Λαμίας εκ δεξιών και ο κ. Ανάργυρος Βλάχος, Πρωτοψάλτης του Ναού του Πολιούχου Λαμίας.

Η Ιερά Ακολουθία μετεδόθη απευθείας μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος», και μέσω των Ραδιοφωνικών Σταθμών της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4Fm), του LamiaFm1, καθώς και του Nova fm. Μέσω διαδικτύου η Ακολουθία του Νυμφίου μετεδόθη με Livestreaming από την Ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως www.imfth.gr

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μας ωμίλησε με αφορμή το Συναξάρι της Μ. Τρίτης και συγκεκριμένα την παραβολή των Δέκα Παρθένων, προτρέποντας τους πιστούς να ανάψουν μέσα στις καρδιές τους τις λαμπάδες των αρετών, της αγάπης και της πίστεως. Αγάπη διπλή, για τον Θεό και τον άνθρωπο και πίστη ορθή.

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Η Αγίας μας Εκκλησία απόψε στον όρθρο της Μεγάλης Τρίτης στο πρώτο κάθισμα, μας απευθύνει ένα σημαντικό προσκλητήριο, σχετικό με την πορεία μας

προς το Άγιο Πάσχα, σχετικό με την προσωπική μας πορεία για να συναντήσουμε τον Νυμφίο Ιησού Χριστό.

«Τον Νυμφίον ἀδελφοί ἀγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐνἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὁρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν, σύν αὐτῷ εἰς τούς γάμους».

Τι ελπιδοφόρα πρόσκληση μας απευθύνει η Εκκλησία μας! Να αγαπήσουμε τον Νυμφίο Χριστό. Μας υπενθυμίζει, ότι ο Χριστός μας, δεν είναι ο ιδρυτής μιας νέας θρησκείας. Δεν είναι ένας απλός διδάσκαλος, αλλά είναι ο Νυμφίος ο «κάλλει ωραίος», ο Ηγαπημένος και μας προσκαλεί η Αγία Εκκλησία να το καταλάβουμε αυτό.

Αυτό που δεν κατάλαβαν οι μωρές, αλλά το κατάλαβαν οι συνετές παρθένες. Να ετοιμάσουμε τις δικές μας λαμπάδες. Όχι φυσικά λαμπάδες εξωτερικές και πολύ δε μάλλον μια λαμπάδα εξωτερικής θρησκευτικότητας, η οποία αυτές τις ημέρες απουσιάζει από την ζωή μας ένεκα της κρατικής απαγορεύσεως, αλλά να ετοιμάσουμε λαμπάδες που μπορούμε να ανάψουμε στα βάθη της υπάρξεώς μας. Λαμπάδες αρετής και ορθής πίστεως, οι οποίες είναι αναγκαίο να αναφθούν στα βάθη της ψυχής μας. Πώς θα ετοιμάσουμε τις δικές μας λαμπάδες; Μας δίνει την απάντηση το κάθισμα του ιερού υμνογράφου: «ἐν ἀρεταῖς καί πίστει ὁρθῇ».

Λαμπάδα θα γίνει η αρετή στη ζωή μας. Και ποιες είναι οι αρετές; Να είμαστε εξωτερικά καλοί άνθρωποι; Να έχουμε έναν καθωσπρεπισμό; Στην καλλίτερη περίπτωση μια αρμονική κοινωνική συμπεριφορά;

Μας δίνει την απάντηση το ευαγγελικό ανάγνωσμα που μας περιγράφει ότι το νόημα της αρετής βρίσκεται στην διπλή εντολή της αγάπης. «Αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου και τον πλησίον σου ως εαυτόν». Στην αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο βρίσκεται το νόημα κάθε αρετής. Και κάθε μας, επιμέρους αρετή, είτε λέγεται φιλανθρωπία, είτε ενδιαφέρον ή θυσία, όπως και να λέγεται, αρκεί να είναι πραγματική αρετή βουτηγμένη σε αυτή τη διπλή αγάπη. Και αυτό ξεχωρίζει τις πνευματικές αρετές από τις καλές πράξεις αυτού του κόσμου. Και βέβαια δεν αρκεί μονάχα αυτό αλλά χρειάζεται και κάτι ακόμα: και με «πίστη ορθή».

Είναι απαραίτητη και η ορθή πίστη και ο ίδιος ο Χριστός μας είπε, ποια είναι η ορθή πίστη. Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα φέρνει τα παραδείγματα της μη ορθής πίστης που είναι οι Φαρισαίοι και οι υποκριτές της εποχής του Χριστού, της εποχής του σήμερα και κάθε εποχής. Απευθύνει σκληρά «ουαί» απέναντι στον φαρισαϊσμό και την υποκρισία.

Η δική τους πίστη ήταν μια πίστη που ήταν περιτύλιγμα μιας ψεύτικης αρετής, μιας εγωιστικής επιλογής ζωής. Όμως η ορθή πίστη είναι να συμβαδίζει ο λόγος με την πράξη. Όπως πολύ όμορφα ονόμασε ο Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής «πράξις έλλογος και λόγος έμπρακτος» και μόνο τότε ένας άνθρωπος έχει πληρότητα.

Τι ζητά από εμάς ο Χριστός; Ποια είναι η φρονιμότητα που καλείται να έχει ο χριστιανός για να εισέλθει στον Νυμφώνα Του; Να μην είμαστε διχασμένες προσωπικότητες που δεν ξέρουμε τι θέλουμε στη ζωή. Και τούτη τη δύσκολη περίοδο που είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι, για μερικούς αυτές οι στιγμές είναι εφιαλτικές. Είναι όμως και μια σημαντική ευκαιρία να κάνουμε επανανοηματοδοτήσεις, επαναπροσδιορισμό των στόχων μας, της πυξίδας της ζωής μας. Και εμείς που θεωρούμε πως είμαστε χριστιανοί, που αυτή την περίοδο μας αποκόπτεται η δυνατότητα να είμαστε καλοί χριστιανοί, λόγω των περιορισμών, να αναλογιστούμε μήπως τελικά μέσα από επιλογές που δεν ήταν δικές μας, μας δίνεται η δυνατότητα πρώτον να καταλάβουμε, ότι μέχρι τώρα μήπως δεν ήμασταν καλοί χριστιανοί, αλλά είναι ευκαιρία να γίνουμε πραγματικοί χριστιανοί;

Πραγματικός χριστιανός είναι αυτός που κάθε πράξη στη ζωή του, την μπολιάζει στην αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο. Αυτός που έχει πίστη, όχι ιδιοτελή, και γι αυτό εκφράζεται συνοδικά και όχι ατομικά. Δεν εκφράζεται μέσα από ανώνυμα σχόλια στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά εκφράζεται συνοδικά. Δεν πορεύεται ο καθένας μόνος του, γιατί είμαστε η Εκκλησία του Χριστού και των Αποστόλων, της Πεντηκοστής, των Συνόδων, των Πατέρων, η Εκκλησία των πιστών που πορεύεται σε κοινή συνοδοιπορία.

Μέσα στην κοινότητα, στο εκκλησιαστικό φρόνημα θα διασφαλίσει κάποιος την ορθή πίστη. Όταν αυτονομείται, χάνεται στο πέλαγος των ιδεοληψιών του και τότε καταλήγει να είναι μεν παρθένος, αλλά όχι φρόνιμος. Παρθένος μωρή, σαν τις πέντε μωρές που έχασαν τον Νυμφώνα Χριστό επειδή έπασχαν από έλλειψη φρονήσεως. Έλειπε η εκκλησιαστική διάθεση στις μωρές παρθένες, ενώ οι πέντε φρόνιμες παρθένες ήταν μια συνοδεία. Ήταν υπάκουες στην εμπειρία της Εκκλησίας και ετοίμασαν τον εαυτό τους και εισήλθαν στον Νυμφώνα και αυτή είναι η αποκορύφωση της φρονιμότητας, ότι η είσοδος στον Νυμφώνα δεν είναι κατόρθωμα των δικών μας κτιστών δυνατοτήτων, των εξωτερικών μας αρετών αλλά δώρο του Θεού. Ο Νυμφίος ως δώρο και όχι ως αμοιβή ατομική, όπως θεωρούμε πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι, μας προσφέρει την Θεία Κοινωνία, τα Μυστήρια, όλα τα δώρα της Θείας Χάρης.

Και όμως μερικές φορές εμείς οι χριστιανοί θέλουμε να βρούμε τρόπο να ξεχωρίσουμε από τους πολλούς, που υποφέρουν τούτη την δύσκολη ώρα με την στέρηση της μυστηριακής ζωής, και νομίζουμε ότι είμαστε οι εκλεκτοί και με την εξυπνάδα μπορούμε να ξεγελάσουμε και να φέρουμε σε δύσκολη θέση ιερείς και Αρχιερείς και να λάβουμε την Χάρη ατομικά.

Μα τα Μυστήρια της Εκκλησίας δεν λαμβάνονται ατομικά, αλλά είναι καρπός της κοινής εκκλησιαστικής ζωής. Όταν στερείται κάτι ο συνάνθρωπός μου συνυπομένω και εγώ προκειμένου να χαρούμε όλοι μαζί όταν περάσει η δύσκολη

ώρα. Να αναλογιστούμε πόσες φορές στερηθήκαμε τις δωρεές των Μυστηρίων της Εκκλησίας εξαιτίας των βαρέων αμαρτημάτων μας, εξαιτίας της νωθρότητας μας. Πόσες φορές μας κάλεσε η Εκκλησία με τις καμπάνες της και εμείς γυρίσαμε στο άλλο πλευρό. Και μπορεί και να παραπονεθήκαμε για το χτύπημα της καμπάνας.

Μήπως τώρα που παιδαγωγικά επιτρέπει ο Θεός να στερηθούμε κάποια πράγματα, να δουλέψουμε μέσα μας με τιμιότητα και να μην ψάχνουμε εχθρούς, για να διχαστούμε; Σε αυτούς τους υποτιθέμενους πιστούς της εποχής του, απευθύνει τα «ουαί» ο Χριστός. Δεν είναι η ώρα της κριτικής, αλλά της αυτοκριτικής, αδελφοί μου. Είναι μεγάλη ευκαιρία για αυτοκριτική. Να ανάψουμε θυμίαμα στο σπίτι. Να μελετήσουμε τον Λόγο του Θεού και να συγκρίνουμε, τι θέλει ο Θεός από εμάς και να δούμε τι έχουμε πράξει εμείς. Να διαβάσουμε τους Μακαρισμούς και να σκεφτούμε: είμαι από τους ανθρώπους που θα μακάριζε ο Χριστός βλέποντας τη ζωή μου;

Αυτές τις απλές σκέψεις να πράξουμε, να αξιοποιήσουμε, να εφαρμόσουμε, ώστε να εισέλθουμε έτοιμοι στον Νυμφώνα του Κυρίου. Να μην μείνουμε έξω του Νυμφώνος.

Να μην μείνουμε μωροί και μωρές, αλλά φρόνιμα παιδιά του Χριστού. Με φρόνηση και σωφροσύνη και πάνω απ’ όλα με εκκλησιαστικό φρόνημα όχι μόνοι μας, όχι ατομικά, αλλά όλοι μαζί στην Αγάπη του Θεού, αδελφοί μου. Αμήν».

Φωτογραφίες – Video
Star Κεντρικής Ελλάδος